

Hongdur í sólsetri

— Filmurin er svart skemt, sigur Bjarki Thomsen, sum er við at gera eina sjónvarps-film

Skemt má tað í hvussu er vera, hugsaðu fólk, sum í vikuni koyrdu um Velbastaðhóls, har ein nýsmiðaður gálgi stóð.

Skemt var tað á tann hátt, at gálgin var settur upp í sambandi við eina films-upptøku mikudagin.

Tað er Bjarki Thomsen í Havn, sum er við at gera ein sjónvarpsfilm. Bjarki hevur sjálfur skrivað leikritið, ið mest er um myndir. Ordini eru fá. Tað er svart skemt, sigur Bjarki, sum eisini

gjørði filmin um Dragula, ið sýndur varð í sjónvarpinum seinasta nýggjár.

Hvat heiti hesin filmurin fær, er ikki avgjørt enn. Í stuttum snýr filmurin seg um, at ein maður í Danmark ringir til lögregluna fyri at siga, at ein smuglari er á veg til Føroya. Filmurin endar við, at smuglarin verður hongdur.

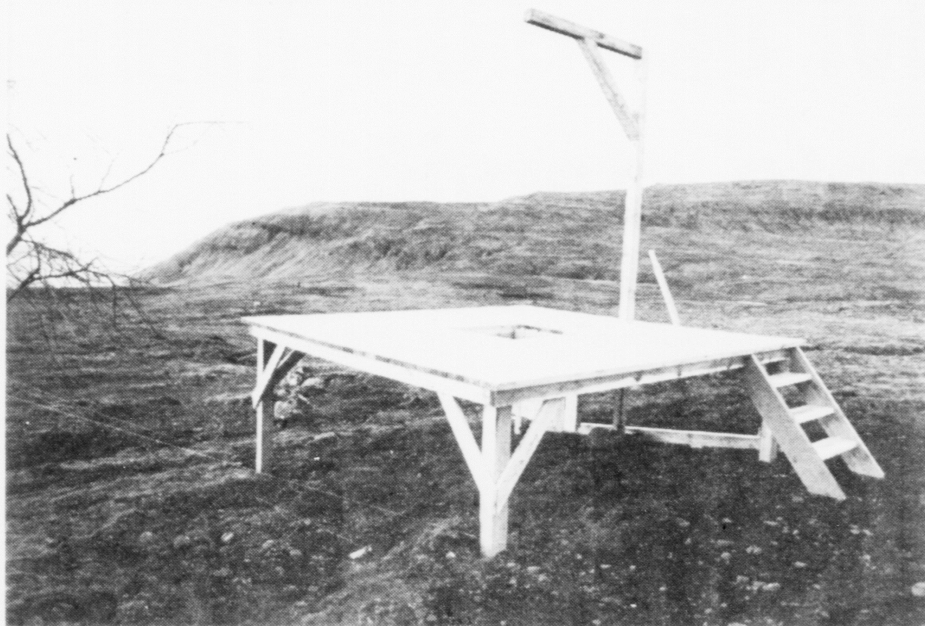
Um alt gongur eftir ætlan, verður filmurin at siggja í sjónvarpinum millum jóla. Bjarki ætlar at søkja inn á

filmsskúla, og tá er gott at hava nakrar royndir.

Hans Petur Hansen í sjónvarpinum hevur tikið filmin upp. Teir hava bíðað í ein mánað eftir líkindum, í

upptaknar skuldu verða í sólsetri, og higartil hevur altíð verið ov grátt. Men mikudagin bar til.

Annars gekk væl at

Mynd: Jens Kristian Vang

heingja spuglalan - hann er framvegis á lívi.

randi

Gálgin, sum stóð á Velbastaðhóls, var smiðaður av einstimum.

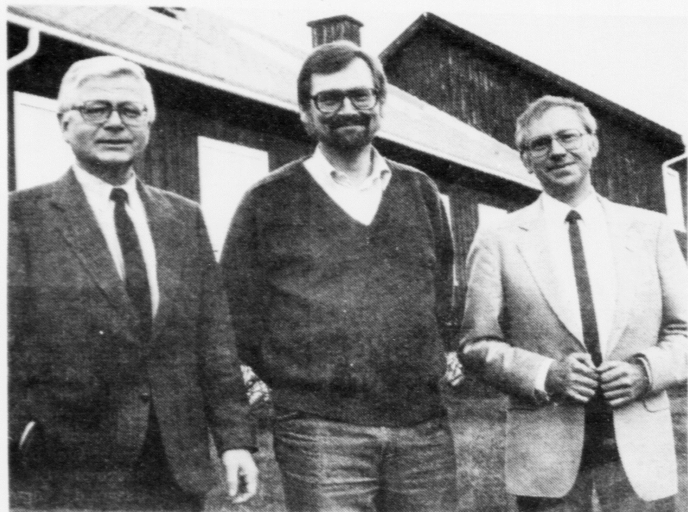
Nordurlenskt lógvatak:

Kongsbókin aftur til Føroya

Svenski rikisdagurin samtykti seinnapartin 7. de-

sember formliga, at miðaldarhandritið „Kongs-

bókin“ skal latast Føroyum.

Hesir triggir hava alla orsök til at vera gladdir, ti ikki minst orsakað teirra stóra arbeiði fæa vit nú ta sera virðismiklu Kongsbókina heim aftur úr Svøríki. Teir triggir eru Jóhan Hendrik W. Poulsen, Jóannes Dalsgaard, formaður í nevndini og Hans Jacob Debes. Hin nevndarlimurin er Johan Djurhuus.

Málið varð reist á svenska rikisdegnum í vár av svensku tingmonnum Lars Sundin og Elver Jonson úr Folkpartiet, Marianne Ståhlberg úr Sosialdemokratiet og Karin Falkmer úr Moderaterna.

Málið hevur verið viðgjørt í mentamálanevndini hjá rikisdegnum, sum eisini hevur havt fundir við handritanevndina hjá Føroya landsstyri, ið arbeiðir við spurninginum um føroysk handrit og skjól uttanlands.

Tann 17. november legði mentamálanevndin fram álit í málinum og mælti ein samd nevnd rikisdegnum til at samtykkja, at Kongsbókin skuldi latast Føroyum. Alagt verður svensku stjórnini at finna hóskaði høvi og hóskaði form fyri handitingini. Tað er ti enn ikki avgjørt, nær Kongsbókin kemur til Føroya.

Málið varð samtykt uttan atkvøðugreiðslu og merkir hetta, at rikisdagurin stendur einmælt við avgerðina. Við endaligu viðgerðini seinnapartin 7. des. høvdu tinglimir úr øllum flokkum orðið og øll lögdu stóran dent á tað goða vinalagið millum sviar og føroyingar. Tey vistu á, at samtyktin um at lata føroyingum kongsbókina skal undirstrika, hvussu høgt sviar meta hetta vinalag og á hvussu stóran týðning mentunar-

arvurin hevur fyri fólk.

Kongsbókin er eitt savn av miðaldarhandritum, sum antin viðvíkja Føroyum ella eru skrivað í Føroyum. Kendasta handritið í Kongsbókini er Seyðabrévið frá 1298. Kongsbókin var lögtingsins lögarsavn frá 1298 til umleið 1600. Seinasti lögmaður, ið hevði Kongsbókina í hondum, var Pætur Jákupsson, ið var staddur í Bergen í 1599, tá

Kongsbókin møguliga hevur ligið eftir, av tí at Pætur fór heim aftur til Føroya í 1600. Í Bergen lá handritið til umleið 1680, tá sviar ognaðu sær tað.

Handritini í Kongsbókini eru týðningarmestu keldurnar til føroyska miðaldarsögu, føroyska málögu og siðögu. Handritini hava tí ómetliga stóran týðning fyri føroyska mentan og granskning.